

TRI DNI S PRIJATELJI IZ BANJALUKE

Prijetno je, ko smo v družbi prijateljev in se skupaj z njimi zabavamo ter veselimo. In lepo je, ko z novimi ljudmi spletemo nitke prijateljstva ter jih sprejmemo medse. Takšne nitke smo novomeški gimnazijci spletli z učenci iz Banjaluke, ki imajo slovenske korenine in se z navdušenjem učijo našega jezika.

Dijaki gostitelji, ki smo Banjalučane v Sloveniji sprejeli pod svoje okrilje, smo se z njimi prvič srečali v četrtek, 5. maja, ko smo jim v Hiši kulinarike namenili pozdravne besede s pisanimi baloni. Že prvi trenutek smo postali nerazdružljivi, v prostorih pa je odmeval smeh. Med kosilom smo imeli čas za hitro spoznavanje, ki smo ga povsem izkoristili. Z nekaj medsebojne pomoči pri pogovarjanju smo spoznavali različne pomene besed, razkrili smo si svoje interese in tudi malce odprli vrata zasebnega življenja. S korakom v koraku smo jim popoldne razkazali Novo mesto in predvsem znamenitosti, ki so si jih lahko zapomnili. V lepem sončnem vremenu smo se tako sprehodili mimo Kapiteljske in Frančiškanske cerkve, knjižnice Mirana Jarca, Kettejevega vodnjaka, mestnega rotovža in Jakčevega doma, za zaključek pa nam je prelep pogled z Marofa razkrival pogled na okolico. Ob večeru smo jih sprejeli doma z ostalimi družinskimi člani. Imeli smo več časa, da se še bolje spoznamo, zato smo nekateri naše nove prijatelje popeljali v mesto in jim razkazali najljubše točke, drugi pa so se zadržali doma in se pripravili na naslednji dan.

Tako smo se v petek zjutraj vsi odpravili v šolo, kjer so bili učenci iz Banjaluke ves čas prisotni pri pouku. Lahko so sodelovali, skupaj smo se pogovarjali in jih še bolj učili slovenščine, razkazali smo jim šolo in jo med skupnim programom tudi predstavili. Prav tako pa so nam oni povedali, koliko časa se učijo slovenskega jezika, in nam predstavili kraje, od koder prihajajo. Program smo popestrili s petjem pesmi, ki so nas še bolj povezale. Naš urnik je bil natrpan, zato smo se odpeljali proti Kostanjevici na Krki, kjer smo si ogledali grad z okoliško Formo vivo ter galerijo Božidarja Jakca. Pot nas je zanesla še naprej do edinega kartuzijanskega samostana v srednji Evropi, Pleterja, kjer smo si ogledali film o življenju menihov. Proti koncu našega dneva smo se ustavili še na Otočcu in naši gostje so bili navdušeni. Sprehodili smo se skozi park in naredili ogromno fotografskih posnetkov. Petek zvečer pa je običajno namenjen tudi zabavi, zato smo gimnazijci goste peljali v mesto, kjer smo jih pokazali, kako se zabavamo in praznujemo. Imeli smo se super, toda zaradi napornega dneva in utrujenosti smo kmalu popadali v posteljo s pričakovanjem na zadnji dan, ki pa je prehitro minil.

Ljubljana je bila na sporedu, glavno mesto prestolnice, zjutraj pa smo najprej odpravili »šoping«, ki je predvsem dekletom prinesel dodaten nasmešek na obraz. Sledil je obisk Ljubljanskega gradu in krajši sprehod po osrednjemu delu mesta, kjer smo goste seznanili z najpomembnejšimi znamenitostmi. Ker smo bili navdušeni tudi za glasbo, smo z veseljem zapeli slovensko pesem Čez Šuštarški most, in to ravno na njem. Nekaj časa smo namenili tudi zabavi v Hiši eksperimentov, nato pa se je zadnji dan počasi zaključeval. Napotili smo se v Novo mesto, kjer smo imeli še pozno skupno kosilo in nekaj prostega časa pred njihovim odhodom. A zavedali smo se, da čas prehitro mine, zlasti če se imamo lepo in uživamo. In kot bi navil uro, je prišel čas za njihov odhod in vsi smo bili zbrani pred avtobusom.

Naše poslavljanje je trajalo kar precej časa. S simboličnimi darilci smo jim še dodatno zagotovili spomine na nas in njihov obisk v Sloveniji, predvsem pa na Novo mesto. Sledili so še zadnji objemi,

pojavi se je tudi kakšna solzica na licu, nato pa smo jim le še pomahali v pozdrav in že so odšli proti Banjaluki. A to ni bilo naše dokončno slovo, saj smo si kmalu po odhodu že izmenjavali sms-sporočila in se naslednji dan pogovarjali prek medmrežja. Postali smo pravi prijatelji in vsi smo veseli, da smo se spoznali, saj smo preživeli zanimive trenutke. Mi gimnazijci pa že nestrpno pričakujemo jesenske dni, ko jim bomo vrnili obisk.

Ines Kastelic, 2. b